09/08/2022

Cuvioșii Visarion Toia, Gherasim Iscu şi Ioan de la Horezu, propuneri de canonizare discutate în Sinodul Mitropoliei Olteniei

image not found or type unknown

Sinodul Mitropoliei Olteniei, întrunit sâmbătă, la Mănăstirea Lainici, a discutat propunerile de canonizare a Cuvioșilor Visarion Toia, Gherasim Iscu şi Ioan de la Horezu.

În cadrul ședinței prezidate de Mitropolitul Irineu al Olteniei, ierarhii au aprobat textele liturgice care vor forma slujbele Cuvioșilor mărturisitori propuși spre canonizare.

Starețul Mănăstirii Lainici, Arhimandritul Ioachim Pârvulescu, a prezentat argumentele care susţin canonizarea cuviosului părinte Visarion Toia, fost stareţ al așezământului monahal, mărturisitor al lui Hristos în timpul regimului comunist ateu.

Monahia Antonia Popescu, stareța Mănăstirii Tismana, a prezentat viața părintelui Gherasim Iscu, ultimul stareţ al ctitoriei Sfântului Nicodim.

Arhiepiscopul Varsanufie al Râmnicului a adus în atenția sinodalilor olteni argumentele de canonizare a părintelui Ioan de la Horezu, teolog învățat şi sfetnic de taină al Sfântului Constantin Brâncoveanu.

Ședința a avut loc după slujba prilejuită de hramul Mănăstirii Lainici, Schimbarea la Față a Domnului. Alături de ierarhii din Mitropolia Olteniei a slujit Înaltpreasfinţitul Părinte Iosif, Mitropolitul Ortodox Român al Europei Occidentale şi Meridionale.

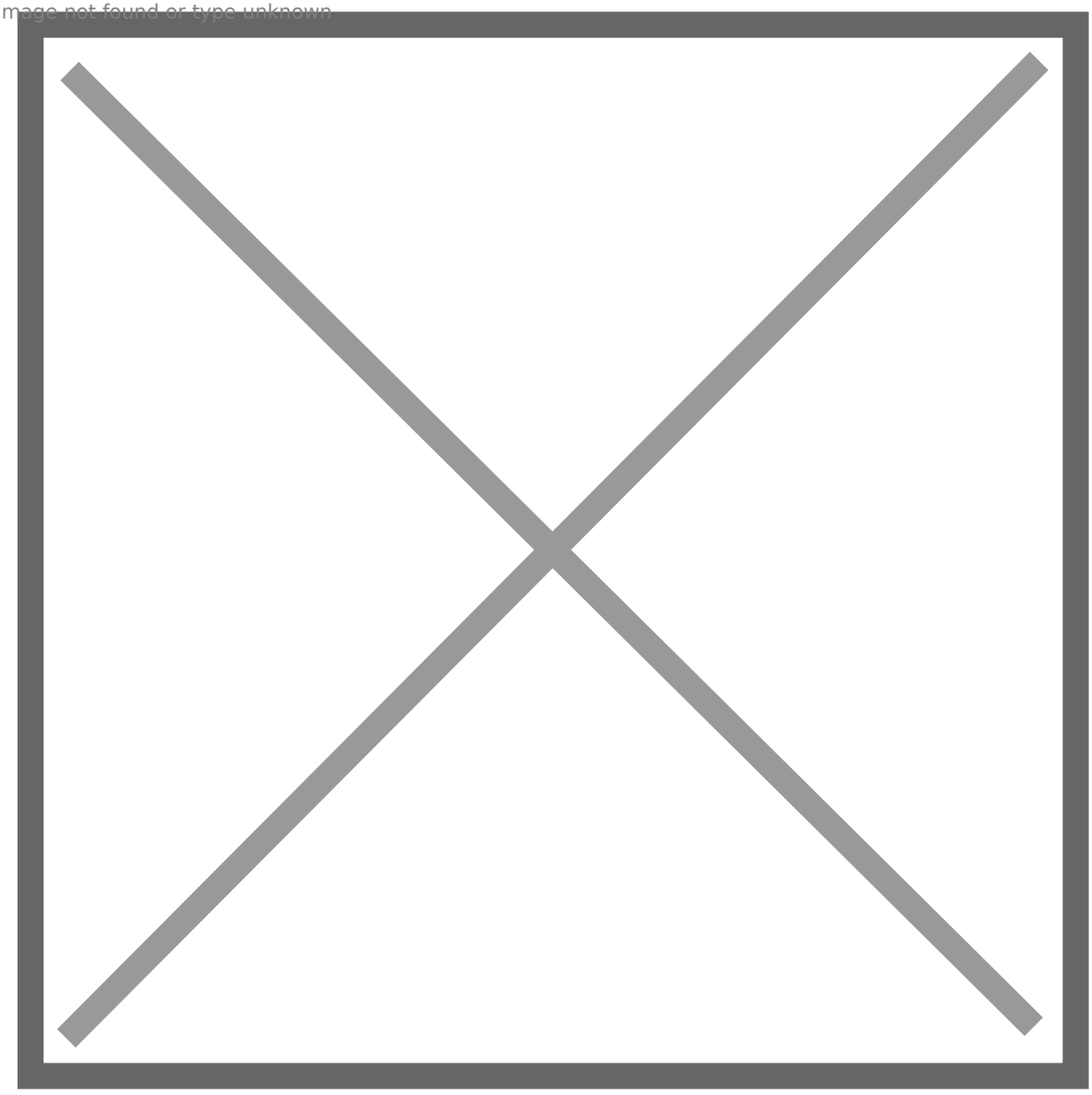
Părintele Gherasim Iscu
Părintele Gherasim Iscu s-a născut comuna Poduri, județul Bacău, pe 21 ianuarie 1912. La vârsta de 12 ani a întrat ca frate începător la Mănăstirea Bogdana. A studiat la Seminarul monahal de la Mănăstirea Neamț și la cel de la Cernica. Studiile superioare le-a urmat la Facultatea de Teologie din București.

Se pare că ar mai fi făcut încă trei facultăți și cunoștea șapte limbi străine.

A fost tuns în monahism la Tismana și a ajuns stareț la Mănăstirea Arnota la vârsta de numai 25 de ani, a fost trimis în misiune în Transnistria. La revenire a devenit starețul Tismanei într-o vreme tulbure. A preluat mănăstirea după ce fusese folosită ca lagăr pentru prizonierii legionari și a trecut printr-un incendiu grav în 1942.

În 26 septembrie 1948 a fost arestat. Dus inițial la Craiova, apoi la Aiud, Pitești, Gherla și Canalul Poarta Albă. După lungi suferințe purtate cu demnitate, s-a îmbolnăvit și a fost dus la Sanatoriul din Târgu-Ocna. A trecut la cele veșnice în data de 25 decembrie 1951.

Image not found or type unknown

Cuviosul Ioan de la Horezu
Cuviosul Ioan de la Horezu era originar din zona Argeșului. A intrat în monahism la

Mănăstirea Negru Vodă unde a devenit ieromonah, apoi egumen, fiind un bun administrator.

În anul 1692, Sfântul Domnitor Constantin Brâncoveanu află de calitățile egumenului Ioan și îl numește ispravnic al mănăstirii Horezu, care atunci era în construcții. Este pictat împreună cu familia ctitorului Constantin Brâncoveanu în pronaosul lăcașului de cult. A condus obștea mănăstirii timp de 33 de ani.

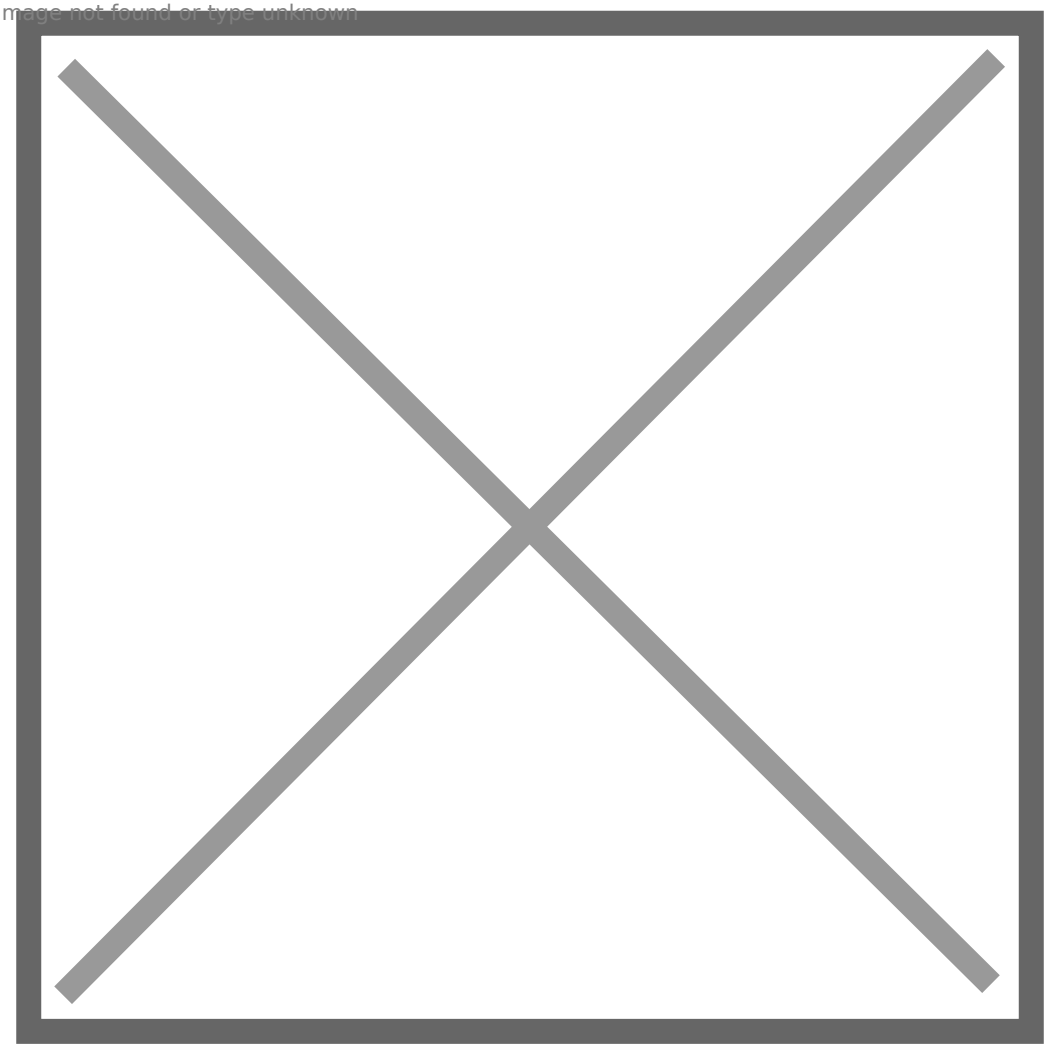
Arhimandritul Ioan a ctitorit Schitul „Sfinții Apostoli” și a coordonat lucrările de construcție la Schitul „Sfântul Ştefan”, ctitorit de Sfântul Ștefan Brâncoveanu, și la bolnița mănăstirii ctitorită de Doamna Maria Brâncoveanu.

Cuviosul egumen Ioan a condus lucrările de zidire şi restaurare la mănăstirile: Polovragi (1703); Surpatele, ctitorită de doamna Maria (1706); paraclisul Mănăstirii Cozia (1710) şi altele, fiind considerat în vremea sa „cel mai iscusit ispravnic de biserici şi mănăstiri din Ţara Românească”. Pentru strădania sa nu cerea altceva decât să fie pomenit: „Cu plecăciune mă rog ca în toate joile de peste an, într-o săptămână o dată, să nu lipsească Sfânta Liturghie, ca să se bucure şi sufletul meu de acea rugăciune a sfinţiilor voastre, şi să aibă ticălosul meu suflet nădejde întru slava lui Dumnezeu…”.

Ioan arhimandritul era, totodată, cel mai apropiat sfetnic de taină și duhovnic al familiei domnitorului Constantin Brâncoveanu.

Cuviosul Ioan a trecut la Domnul în vara anului 1726, fiind înmormântat în biserica mănăstirii.

Image not found or type unknown

Părintele Visarion Toia

Părintele Visarion Toia s-a născut la 28 mai 1884, în comuna Secuieni, județul Bacău, din părinții Gheorghe și Ilinca, oameni simpli, iubitori de Dumnezeu.

A urmat clasele primare în localitatea natală, apoi Școala de cântăreți de la Roman, între anii 1900 și 1904.

În anul 1910, starețul Porfirie Bucurescu de la Mănăstirea Frăsinei l-a tuns pe fratele Vasile Toia cu numele Visarion. În anul 1922 a fost hirotonit ieromonah.

În vara anului 1929, Vartolomeu Stănescu, Episcopul Râmnicului-Noul Severin, cunoscând starea precară în care se afla Mănăstirea Lainici, l-a numit stareț pe cuviosul părinte Visarion. Pe lângă administrarea bunurilor mănăstirii, arhimandritul Visarion Toia a crescut obștea, la 10 ani de la numirea sa fiind în mănăstire peste douăzeci de frați și monahi.

În primii ani de stăreție s-a îngrijit de osemintele înaintașului său, Irodion, care în anul 2011 a fost canonizat.

În perioada comunistă a îndurat multe greutăți din partea regimului. A murit în chinuri în anul 1951, în urma unei bătăi suferite cu aproximativ un an în urmă de la comandantul unei unități militare, staționate în mănăstire.

Image not found or type unknown

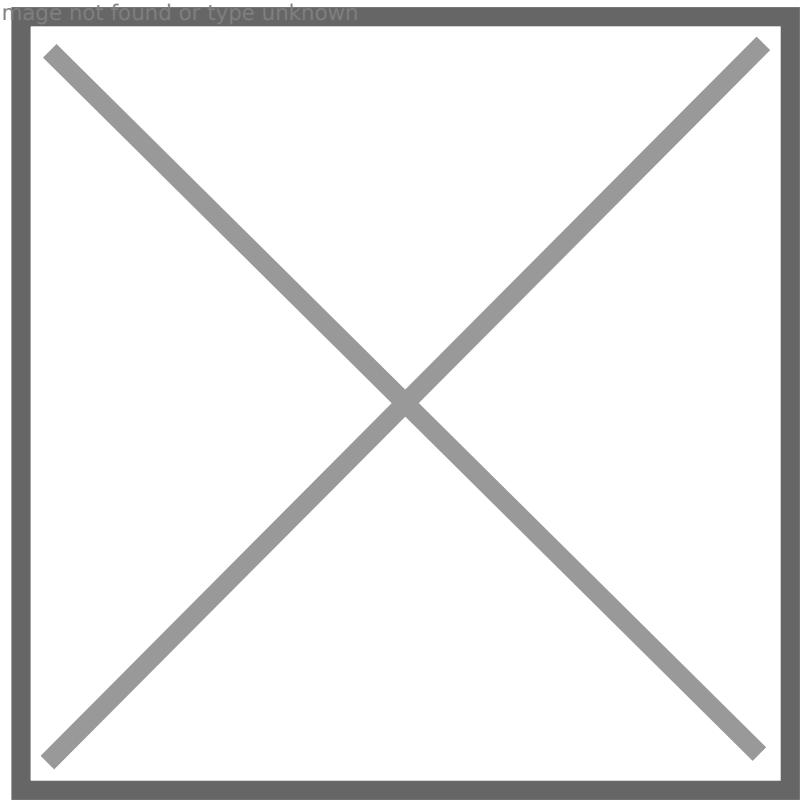

Foto credit: Mitropolia Olteniei

basilica.ro